

Naše paní ZDISLAVA

P. Jan Hrabě Kroupa
1995

VŠICHNI SVATÍ - NAŠI PŘÁTELE

Dnes budou v proudu defilovat
světice, svatí, moc děkovat
Bohu za vzácný spásy dar.
Jak šťastni jsou, že poslouchali
vždy Boží výzvy, pospíchali,
kam Bůh je vlídně stále zval.

Překonávali pokušení;
lákání světa nic jim není.
Hřích odporný jak slizský had.
Ctnost se jim nad vše zalíbila.
Ze svatých zdrojů duše pila
posilu k dobru; ctili řád.

Pořádek, ten je zachovával.
Bůh v svátostech jim sílu dával,
přítelem byl jim napořád.
Vyrostli vbrzku na hrdiny.
Za dobré skutky, lásky činy
Bůh uvítal je v nebi rád.

ZDISLAVA

Národu jsi byla drahá.
Viděl v Tobě pečeť blaha
pro celou vlast milenou.
Moravany a též Čechy
spojuješ, dáváš do útěchy.
Zárukou jsi líbeznou.

Zdislavo, brož spojující
věrné, tady bojující
za víru a za věčnost,
moravskou i českou zemi
ochraň před rozpory všemi.
Slibujeme Ti vděčnost.

Budem k Tobě vždycky volat,
za vlast prosby opakovat,
Zdislavu za vzor mívat.
Otcové i matky, děti,
tvořící rodin sepjetí,
mohou o Tobě zpívat.

ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ SVĚTICE

Rád vzpomínávám na Jablonné.
Tam prožila své roky plodné
mladičká dívka z Moravy.
Provdala se sem za šlechtice.
Nevím, co zdobilo ji více,
zda rod, či ctnosti, zdroj slávy.

Obojí bylo a je k chvále.
Pro Boha žila neustále
a svůj lid znala milovat.
O ubožáky pečovala,
vzorně své děti vychovala.
Chrámy dá Bohu budovat.

Jen krátký život byl jí dopřán,
však ctnostmi zněl jak zvučný soprán.
Okouzlovala celý kraj.
Nebeská krása její duše
roztvíjela se jako růže.
Ubohým chtěla vrátit ráj.

Přicházela všem pomoc dávat,
nemocným náčinky přikládat,
hladové chlebem nasytit.
Podpůrnou holí slepým byla.
Všem jevila se jako víla.
I mrtvé znala oživit!

BUDOVATELKA CHRÁMŮ

"Cítím to dobře, že je třeba
zde nových chrámů jako chleba.
V nich přece duše živí se.
Pravdivé slovo Tvé, náš Pane,
do duše vniká, když zavane
Duch svatý v nitro. Divím se.

Člověka změní, hřeje láskou.
Já jejím vzorem i ukázkou
mám býti v této krajině.
Tvé slovo je duch a je život,
je pravda, která duši čilou
učiní, spasí jedině.

Povolám hlasatele Slova.
Ať nastane zde už obnova!
Kazatelé zde musí být.
Zavolám syny Dominika,
ať víra s láskou vše proniká!
Chrám, klášter musím postavit."

Zdařily se ty její plány.
Duchovní plody nesou lány
i v českém městě Turnově.
Kraj její snahou proměněný.
Jaképak dosáhla odměny?
Šťastna, že žije se nově.

BLÍZKÁ BOHU I LIDEM (Zdislava)

Obdiv pro Tebe stále chovám,
sám pomník Tobě nevykovám.
Říkají, že jsi mladičká.
Což mládí nemůže vynikat,
k tajemstvím nebeským pronikat
jak z mládí božská Matička?

Šediny nejsou známkou ctnosti.
Stáří zná mnohé dovednosti,
však správně žít je umění.
Tos dokázala přes své mládí.
Světci Tví byli kamarádi.
Bůh ctnosti nebem odmění.

Za čisté mládí i manželství,
za děti, kterým chléb vždy čerstvý
jsi s láskou denně chystala,
chudákům dávalas, co třeba,
nemocným léky, jichž potřeba,
v lásce k nim bylas vždy stálá,
zrak slepcům znalas znova vrátit,
osudnou smrt zpět zahnat, zvrátit,
k životu vzbudit zemřelé,
s manželem děti vzorně pěstit;
do ráje dovedly Tě vésti
ty činy, láskou vždy vřelé.

Ve stopách Krista: Kudy chodil, dobře činil

ŽENA V DÍLECH LÁSKY

V blízkosti krále dlel Tvůj manžel
Zdislavo, Ty však z jiné branže
mívalas četnou suitu.
Žebráci, chudí, ubožáci
vždy kolem Tebe. S nimi práci
jsi měla, brala do bytu.

Prohlédnout rány, ofačovat,
své děti při tom opatrovat,
stravu podávat všem kolem.
Jak chutnalo těm zanedbaným!
Chléb suchý stal se jim vítaným.
Mnohý oblečen, oholen.

Mělas je ráda, oni Tebe.
Vítali Tě jak modré z nebe,
velebili jak matku svou.
Tu křehkou ženu obětavou
chválili vděčně a bělavou
hlavu skláněli před Tebou.

Tys konala vše z pouhé lásky.
Dětem jsi přičesala vlásky,
bylinky našla léčivé,
žeš mohla vracet lidem zdraví.
Tak dospělas do nebe slávy.
Tvé dílo dodnes je živé.

VEŘEJNÉ UZNÁNÍ

Teď česká zem má novou svatou.
Získala dnes už kolikátou
převzácnou milost od Boha.
Světová církev katolická
přemnohou milost rovněž získá.
Z přimluv svých svatých mnoho má.

Celý svět zví o naší vlasti,
že nevěrou se nedá zmásti,
své světce v uctivosti má.
Slabounká žena příklad světu,
jak možno podobat se květu,
když člověk snahy dosti má.

Kdo ve stopách té mladé paní
se snaží jít, ten z rozjímání
užitek velký získává.
Po vůni jejích vzácných ctností
kdo kráčí rád s vytrvalostí,
ten prostor Bohu nechává.

Pak objeví se v jeho duši
moc krásy, o které netuší,
že by v něm mohla kdy vykvést.
Zdislavo, pečuj tedy o nás,
ať nepřeslechnem nikdy Tvůj hlas,
který nás do nebe chce vést!

RADOST VYRŮSTÁ Z LÁSKY

Má ~~NA~~ HEVĚŘI svou kolébku,
však v Čechách ctí tu její lebku
v Jablonném tam pod Ještědem.
Z Moravy přešla v český sever,
kam tehdy nemoh ani hever
nikoho pohnout: "My tam jdeme!"

Ji vedla láska, která nutí
způsoby měnit, s novou chutí
začínat jinde budovat.
Počátek bývá vždycky těžký.
Nemusela sem jíti pěšky,
však v drsný kraj má vstupovat.

Starý hrad jejím domem nyní.
Domov z něj vybudovat míní
na skále a na křesťanství.
To dobrá volba. Bude šťastná.
Záruka dána Bohem jasná.
Přemůže ďábla poddanství.

Sever Čech ještě nezná Krista
tak jako ona, žena čistá.
Poznají Boha snad na ní.
"Vždyť žije s Bohem, lásku jeví,
zatímco my jsme spíše plevy.
Teď, Bože, každý se klaní!"

P. Jan Kroupa

Boží svatí
naši přátelé a pomocníci.

"V zahradě Páně nejsou jen
růže mučedníků,
ale lilie pannen,
břečťany těch, kdo žijí v manželství
a fialky vdov."

sv. Augustin, biskup
(Sermo 304)